

en Revision, som gik ud paa at constatere Overensstemmelse imellem det virkelige Materiale, der skulde ligge paa Pladsen, og Bøgføringen over det; og nu spørger jeg: Er der derved fremkommet nogen Uoverensstemmelse, eller er der omtalt nogen Uoverensstemmelse, der vækker Tvivl? Har det viist sig, naar der er opført saa og saa mange Bjælker af den Tykkelse og den Brede, at der var færre tilstede? Har det viist sig, naar der var opført saa og saa mange Egeplanter af den og den Art, af den Tykkelse og den Brede, og saa og saa mange Tyloter Fyrreplanter, at der var et mindre Antal af dem tilstede? Nei, der er ikke — jeg beraaber mig kun paa, hvad der er fremkommet — vaft den fjerneste Tvivl i saa Henseende. Altsaa, her foreligger ikke nogen Tvivl om, at det jo forholder sig rigtigt med Marinens Beholdninger i det Hele; at der er tilstede, hvad der er opført at skulle være tilstede, er et Hovedfactum, fra hvilket vi ere berettigede til at gaae ud efter det, der hidtil er oplyst. Hvori er der da Tvivl? Der er Tvivl med Hensyn til de Pengestørrelser, hvortil denne Beholdning og enkelte Dele af den til forskjellige Tider er evalueret, og den reises med Hensyn til, at man ikke ved Afdrag og Tilføining har kunnet faae det samme Beløb ud. Men dette kommer ikke af, at man antager, at Noget er forsvundet eller ikke ført tilbogs, men det kommer af, at man har evalueret paa forskjellig Maade. Det burde ikke være skeet, men den Omstændighed, at det er skeet, vistnok paa Grund af en vis Uklarhed, og fordi man fra flere Sider ikke fuldkommen skarpt har seet, hvad man vilde, og hvad man kunde opnaae, bør ikke føre os til nu at paa- byrde Administrationen, hvis Kræfter nok kunne blive tagne i Beslag paa anden Maade, at gjøre hele dette store Arbejde for et lille Resultats Skyld. Hvorledes forholder det sig med Pengeværdierne for en saadan større Bedrift og større Materialsamling? Troe de, der have en praktisk Indsigt i, hvorledes det gaar til, — jeg henvender mig særlig til min ærede Sidemand til Venstre (S. C. Jacobsen), thi han er vistnok En af dem, der i private Forhold maaskee har den største Indsigt af os med Hensyn til saadanne Sager — at

det er muligt at føre et saadant Regnskab derover i Penge, saaledes at dette, naar det kun til enhver Tid er ført nøiagtigt med Afgang og Tilgang, om en Række af Aar udviser en Sum, der virkelig svarer til Forholdet? Nei, det kan man ikke. Man har en af to Veie at gaae, som den ærede Minister med en større Klarhed, end vi have været vant til, betegnede. Man kan sige: enhver Ting indgaaer i Materialpengeregnskabet med den Værdi, hvorfor den er indkjøbt, og denne Værdi er uforanderlig; naar man altsaa tager noget Stykke ud af Beholdningen for at anvende det paa en eller anden Maade, saa fradrages det med denne Pengeværdi. Enhver Planke, der er kjøbt til den og den Priis, bliver ansat og indført til denne Priis. Denne Maade kan gjenneføres, men det vil medføre Smaaligheder, naar den nøiagtig skal gjenneføres. Naar man for at fremme et Arbejde tager af en større Beholdning, der indeholder Bestanddele, som ere indkjøbte til meget forskjellige Priser — det er ikke altid saaledes, at man blot har to Partier, f. Ex. en lille Rest af et Partiolie til en Priis og et Partiolie til en anden Priis; man kan have Beholdninger, der ere indkjøbte til 7—8 forskjellige Tider og til forskjellige Priser — saa er det et vanskeligt Arbejde at føre et virkeligt nøiagtigt Regnskab; men det kan gøres. Naar man nu spørger: Hvad opnaaes derved, ja saa kan det være, at i Tidens Løb de Priser, til hvilke man har indkjøbt, ikke længere svare til Beholdningens Værdi, fordi Priserne paa de forskjellige Gjenstande have forandret sig, eller fordi disse ved at henligge ere blevne enten forbedrede eller forringede. Altsaa, naar man har ført et saadant Regnskab meget nøiagtigt f. i Ex. 10 Aar, og man tillige har ført et rigtigt og virkeligt Beholdningsregnskab, saa kan Beholdningen paa det aller-næste svare til de derover førte Bøger, og der er altsaa den største Sikkerhed for Beholdningens Nøiagtighed; men den Pengesum, man har faaet ud ved at føre til og skrive fra, kan være aldeles intetfigende med Hensyn til den virkelige Værdi af Beholdningen i Penge, eller dog differere betydeligt derfra; man har